

Horizonti

LIST ZA IZGRADNJU ŽUPSKOG ZAJEDNISTVA

GODINA VII

JULI 1976.

BROJ 20

List za izgradnju žup-
skog zajedništva "HORI-
ZONTI", 20/11.07.1976.

...

IZDAJE: Rimokatolički
župski ured, Bačka Pa-
lanka, Trg bratstva i
jedinstva 30.

...

UREDJUJE: Župski zbor
suradnika

...

ODGOVORNI UREDNIK: La-
zar Ivan Krmpotić, Ba-
čka Palanka, Trg brat-
stva i jedinstva 30.

...

List se izdržava dobro
voljnim prilozima vjeř-
nika.

...

Umnoženo vlastitim cik-
lostilom

RIJEČ GLAVNOG UREDNIKA

Dragi čitaoci!

Dvadeseti broj našeg lista izlazi upra-
vo u ovoj godini, koja je za nas vjernike ne-
kako sva u znaku jubileja, slavlja. U toku je,
kao što je poznato, naša Marijanska godina -
dvostruki jubilej Crkve u Hrvata, ove je godi-
ne (2.V.) svečano proglašen blaženim o. Leopold
Mandić, naša župa na poseban način slavi Duho-
ve - silazak Duha Svetoga na našu mladu braću
u sakramentu Potvrde. Izvanredna je to prilika
za nas, da uz naše krizmanike i sami, poslušni
Duhu, obnovimo svoj život. Za one koji su u mo-
gućnosti poći na hodočašće u Solin, prilika je
to da na izvorima vjere jednoga naroda obnove
i učvrste svoj savez sa Bogom, da potvrde svo-
ju vjernost Kristu i Njegovoj zaručnici Crkvi.
To će, dakako, i cijeloj zajednici značiti
rast u milosti, koja se u ovakvim prilikama,
bez sumnje, obilatije izliva na nas. Ne dopus-
timo da to obilje bude uzaludno!

Vaš urednik

A FOSZERKESZTŐ SZAVA

Kedves olvasóink!

Lapunk huszadik száma éppen az évben je-
lenik meg, amelyben mi hívők jubileumnak, ün-
nepségeknek örvendhetünk. Amint már tudjuk, a
jubiláris Mária-évben vagyunk, amelyben a hor-
vát keresztények kétszeres jubileumot ünnepel-
nek, az idén volt (V.2-án) Lipót atya boldoggá
avatása, a mi közösségünk pedig új Pünkösdt
ünnepel - a Szentlélek eljövetelét ifjú testvé-
reinkre a bérálás szentségében. Kiváló alká-
lom ez számunkra is, hogy a bérálkozókkal e-
gyütt a Lélek sugallatának engedelmeskedve meg-
újítsuk vallási életünket. Azok számára akik
Solinba zarándokolhatnak, ez még egy lehetőség
lesz arra hogy egy egész nemzet hitének a for-
rásán megújítsák és megerősítsék Istennel kö-
tött szövetségüket, hogy még egyszer bebizo-
nyítsák Krisztushoz és jegyeséhez, az Egyház-
hoz való hűségüket. Közösségünknek is ez új e-
rőt ad, mert Isten kegyelme ilyen alkalmakkor
minden bizsonnyal bővebben árad ránk. Ne enged-
jük, tehát, hogy ez a bőség hiábavaló legyen!

Szerkesztők

DUHOVI NASE ŽUPSKE ZAJEDNICE

Prema novim smjernicama II Vatikanskog koncila, sakrament potvrde se u našoj biskupiji dijeli ubuduće svake treće godine, a u velikim gradovima i svake godine, sa ciljem da se mladi koji ga primaju, što bolje pripreme na primanje toga za život tako važnoga sakramenta, te da ga prime u što zrelijoj dobi i da ga dožive kao uvodjenje u praktični život zreloga vjernika. Tako će, eto, i ove godine grupa mladića i djevojaka, nakon duge i sistematske pouke, te trodnevne duhovne obnove, primiti dar Duha Svetoga, kojega će im podijeliti naš biskup, apostolski nasljednik i glava naše mjesne Crkve. Bit će to prava repriza Duhova. Sa Marijom i apostolskim nasljednikom, okupit će se cijela zajednica, da primi dar s neba.

Mogla bi nas zavesti činjenica da je za pravo proživljavanje Duhova dovoljna priprema samo mladih, no moramo se pripremiti i mi, cijela zajednica. Ponajprije probuditi svijest potrebe ovoga sakramenta koji nam donosi udioništvo u daru Duha svetoga i time čini dionicima božanskoga života, bez kojega nema pravog kršćanskog života. Za primitak toga dara moramo se pripremiti poput apostolskog zbora u zajedništvo vanju i molitvi sa Marijom, Majkom Isusovom.

Treba, dakle, biti u zajedništvu s Marijom. Sabirati se s Njom u ove dane na molitvu i razmišljanje. Nastojati poput Bogorodice otvoriti svoja srca djelovanju riječi. Otvorenost srca jedan je od prvih preduvjeta da primimo dar Duha. Otvoriti svoje srce svakoj pojedinoj riječi, koja će se ovih dana u obilju rasipati u našem hramu, bilo ustima biskupa ili svećenika ili na koji drugi način. Primiti Riječ u jednostavnosti srca, kako bi ona, nastavniji se u našim srcima, mogla u njima proizvesti čudesnu tajnu utjelovljenja; kako bi se u nama rodila Crkva tj. Isus, koji bi zasjao po na-

EGYHÁZKOZOSSÉGUNK PÜNKÖSDJE

A II. Vatikáni zsinat utasításai alapján a bérnálás szentségét egyházmegyénkben ezentúl három évenként osztják, a nagyvárosokban pedig minden évben, azzal a céllal hogy a fiatal hívők akik benne részesülnek, minél alaposabban felkészülhessenek az életre nézve olyan jelentős szentség vételére, és hogy minél érettebb korban kapják azt, hogy ezáltal úgy éljék át mint egy érett keresztény életbe való belépésüket. Ilymódon az idén a mi fiatal testvéreink is, hosszú, rendszeres előkészület, majd háromnapos lelkiegújulás után részesei lesznek a Szentlélek ajándékának megyéspüspökünk, apostoli utód és helyi Egyházunk fejének kezei által. Ez az esemény a Pünkösd vasódi ismétlése lesz. Máriával és az apostoli utóddal egyben lesz az egész közösség, s ilyen egységben fogadják majd a mennyei ajándékot.

Félrevezethetne talán az a gondolat, hogy az új Pünkösd ünnepeléséhez elég ha maguk a fiatalok felkészülnek. Pedig nem úgy van. Mindannyiunknak fel kell készülnünk, az egész közösségnek. Elsősorban élő tudatában kell lennünk a szentség fontosságának, amelyben a Szentlélek ajándékának, és ezáltal az isteni életnek leszünk részesei, enélkül pedig igazi keresztény élet sincs. Ennek az ajándékának a vételére az apostolokhoz hasonlóan kell készülnünk, egységben és imádságban Jézus Anyjával Máriával.

Egységben kell lennünk Máriával, vele együtt kell imádkoznunk, elmélkednünk. Igyekezzünk az Isten anyához hasonlóan kitárni szívünket az Ige hatásának. A nyílt szív egyik fő előfeltétele annak hogy a Lélek ajándékát elfogadhassuk. Nyissuk ki szívünket minden egyes szónak, amelyek ezekben a napokban bőven áradnak templomunkban, akár a püspök vagy a papp ajkáról, akár valamely más módon. Fogadjuk az Igét

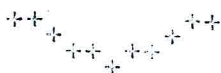
Šim djelima braći ljudima sa kojima živimo. Tako bismo postavili siguran temelj uspješnog primanja sakramenta potvrde. Tada bismo sa sigurnošću postali dionicima one mističnosti za koju Pavao kaže, da se je razlila u srcima našim Duhom svetim koji nam je dan. Taj Duh će nas uvesti u poznavanje dubine Kristovih otajstava. To je Duh koji se je nastanio u našem srcu još kod krštenja, i prebiva u nama kao u hramu, te nam daje da ljubimo Oca i da mu vapimo: Abba - Oče! U Njemu mu kličemo: Blagoslovljen Isus! Njegovom snagom ljubimo Isusa u Njegovoj Crkvi. Neizrecivim uzdasima On vapi i moli za nas. Kako bi to promijenilo naše odnose prema Bogu, koji se tako često ohlade! Ali kako bi ova stvarnost promijenila i naše odnose prema braći, kako ovoj u vjeri, tako i onoj koja Boga ne poznaju. Kako bi saznanje da su tjelesna naša hramovi Duha i udovi Kristovi, trebala promijeniti našu svijest, naše poglede, a pogotovu naše postupke, kako prema samima sebi, tako i prema bližnjemu!

Kušajmo se zamisliti u tu stvarnost, jer to je najistinitija realnost našeg kršćanskog vjerovanja. Neka nas ne zavede ni naša praksa površnog kršćanskog života, ni bojazan pred onim što bi sve tada trebalo promijeniti u našim međusobnim odnosima! Svi mi već odavno osjećamo, da je nešto veoma trulo u našem životu, a to su upravo ti odnosi prema bližnjima. Evo izazovna revoluciju našeg osobnog života i to nam je najsvetiji zadatak. Samo ako prihvatimo ovu revoluciju ljubavi, ako u bližnjemu s ljubavlju budemo gledali Isusa - hram Duha, onda će nam ovi Duhovi donijeti pravu, istinsku životnu radost i sreću. A tko si to ne bi poželio!

Vaš župnik

szivünk egyszerűségében hogy ezáltal, otthont találva nálunk, egy új megtestesülés csodálatos titkát idézhesse elő, hogy bennünk az Egyház azaz Jézus születhessen újra, majd innen, tetteink által, új fényvel világíthasson embertársaink előtt akik között élünk. Ilymódon a bérnálás szentségének sikeres fogadására biztos alapot készítünk elő. Bizonyosan részesei leszünk annak a kegyelemnek, amelyről szent Pál mondja hogy elterjedt szivünkben a Szentlélek által aki nekünk adatott. Ez a Lélek vezérel bennünket hogy Krisztus titkainak mélységét megismerhesük. Ez az a Lélek aki már a keresztségnél szivünkbe költözött, és benn lakik mint Isten templomában, amely arra tanít hogy szeressük az Atyát és kiáltsuk: Abba-Atyánk! Übenne kiáltjuk: áldott legyen Jézus! Az Ocareje által szeretjük Jézust Egyházában. Kimondhatatlan sóhajokkal fohászkodik értünk. Mennyire megváltoztatná ez a tudat Isten iránti viszonyainkat, amelyek olyan gyakran kihülnek! Mennyire megváltoztatná ugyanakkor viszonyunkat hívő vagy Istent nem ismerő testvéreink iránt is! Az a felismerés hogy testeink a Lélek templomai és Krisztus tagjai, meg kell hogy változtassa tudatunkat, nézeteinket, különösen pedig teinket, mind magunk, mind felebarátaink iránt. Igyekezzünk fölfogni ezt a tényt, mert ez keresztény hitünk igazi valósága. Eközben ne vezessen félre felületesebb vallási életünk, sem pedig attól való félelmünk hogy ehhez mi mindent kell változtatni egy másik viszonyainkban. Mindannyian régóta érezzük hogy életünkben valami rothadt: ez éppen felebarátaink iránti viszonyunk. Ime egy életet változtató forradalomra a kihívás! Szent feladatunk ezt elfogadni. Ha elfogadjuk a szeretet forradalmát, ha felebarátainkban szeretettel tekintjük Jézust-a Lélek templomát, akkor ez a Pünkösdi igazi életörömet, valódi boldogságot nyújt. Ezt pedig ki ne kívánná magának!

Plébánostok

N A Š E t e m e

N A Š J U B I L E J

! ! ! ! !

Uzevši u ruke ovaj broj "Horizontata" sigurno ste zapazili na njegovoj naslovnoj stranici -BROJ 20-. Eto, vaš i naš list izlazi već punih šest godina, a u sedmu godinu svog postojanja ulazi sa jubilarnim brojem 20 na svojim stranicama.

Moglo bi se učiniti da je dvadeset brojeva jednoga lista za šest godina malo. Ipak, smatramo da je to lijep broj, tim više što je uredništvo dosta često moralo da se mijenja, da se uvijek iznova uhodava u posao, a sigurno je da su se svi oni koji su učestvovali u njegovom radu trudili da list i pored izvjesnih kriznih trenutaka opstane i ispuni svoj osnovni cilj, doprinositi izgradnji zajedništva vjernika naše župe. Koliko su u tome uspjeli, to ostaje na vama, čitaocima, da ocijenite.

Svi dosadašnji brojevi našeg lista sastojali su se, uglavnom, od stalnih rubrika: "Riječ glavnog urednika", zatim uvodnik u kome župnik obradjuje najaktualnije teme u odredjenom trenutku, pa "Naše teme", "Pjesnički kutak", "Razgovarali smo sa...", "Vijesti i obavijesti", "Odmor i razonoda", a povremeno su se pojavljivale još i "Iz koša glavnog urednika" i "Pišu nam čitaoci" (učestalost ove rubrike je odraz suradnje naših čitalaca). Tako smo vremenom stvorili jedan manje-više ustaljen lik našeg lista, kojim smo nastojali informirati vjernike o zbivanjima u Crkvi, kako našoj mjesnoj, tako i općoj, a u isto vrijeme, naročito putem župnikovog uvodnika, "Naših tema", razgovora, ili kojeg prigodnog osvrtu, što dublje izgraditi zajedništvo u našoj župi, što više uključiti vjernike u život naše župske zajednice. Pored toga u svakom broju sjetili smo se i naših pokojnika, a onih za koje smo smatrali da imamo što više reći o njima, spomenuli smo se opširnijim osvrtom.

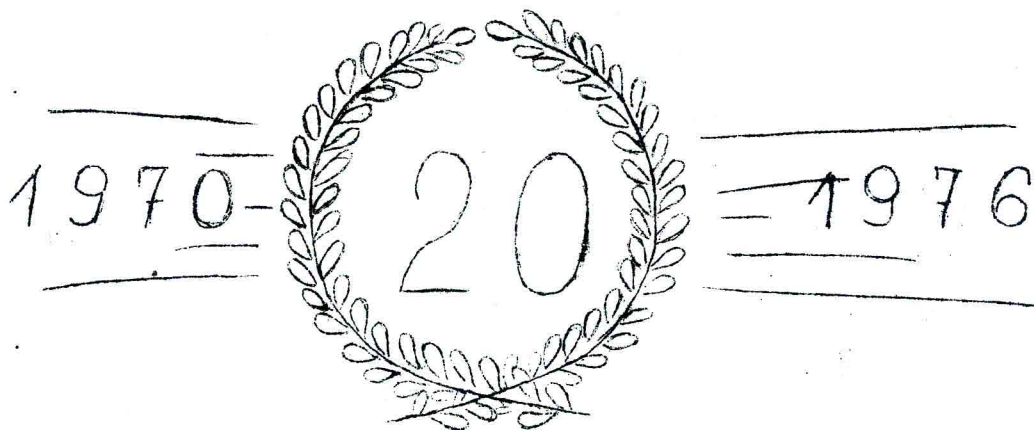
Što se tiče nas, članova uredništva, s jedne strane izdavanje svakog pojedinog broja značilo je za nas posebno veselje, ali imali smo i dosta poteškoća u radu. U svemu tome, ipak, najteže je bilo to, što nije bilo, ili je bilo veoma malo suradnje od strane vas čitalaca. Na momente na me, čak, činilo da lutamo, da smo izgubili orijentaciju, javljala se, katkad, i sumnja u opravdanost našeg rada. Kada se list osnivao, govorilo se sa puno povjerenja o suradnji čitalaca, ali osim tri-četiri pisma koja smo primili, očekivanja nam se nisu ispunila. Upravo zbog toga smo tako često naglašavali da je suradnja potrebna, da ćemo je mi vrlo rado prihvatiti, jer samo obostranim nastojanjima se može izgraditi čvrsto jedinstvo.

Naš razvojni put mogao bi se podijeliti na tri etape. Prva etapa bila je vrijeme početnog oduševljenja, kada smo još malo gledali na poteškoće, kada smo bili svježiji, puni povjerenja u ono što

radimo. U to vrijeme "Horizonti" su se pojavljivali i po četiri puta godišnje. Nakon prve tri godine iskršli su prvi veći problemi. Veći dio uredništva je u isto vrijeme napustilo rad, jer su morali na studije van Palanke, ili na odsluženje vojnog roka. Tada je oformljeno gotovo potpuno novo uredništvo, koje je trebalo prvo da se uhoda, da ovlada poslom, ali i da opravda izbor, da dosljedno nastavi ono što je započeto. Pod tim pritiskom došlo je do male stagnacije, tako da je list pune tri godine izlazio svega dva puta godišnje: za Uskrs i Božić. Krajem prošle godine došlo je i do treće promjene: u uredništvo su se vratili neki stariji članovi, a primljeni su i mlađji. Možda je to sretna mješavina mladalačkog oduševljenja i iskustva, tek posao je opet živnuo. Odlučili smo, a i vama smo u jednom od prethodnih brojeva obećali, da ćemo se opet češće javljati. Kao prvi rezultat te odluke, evo nas u sred ljeta, kada sunce i žega mame na Dunav, kada svatko traži odmor i osvježenje, da i mi sa svoje strane donese mo bar malo duhovnog osvježenja.

Na kraju želimo još jednom od srca da zahvalimo svima onima koji su nam na bilo koji način pomogli da ustrajemo u radu, da naš list i dalje izlazi i gradi mostove među nama.

Karlo

+++++
 + BEATIFIKACIJA O. LEOPOLDA BOGDANA MANDICA +
 +++++

Na beatifikaciji o. Leopolda Bogdana Mandića naša biskupija je bila zastupljena, na žalost, sa grupom od svega sedamdesetak ljudi, a naš župnik je bio duhovni vodj i vodič ovog hodočašća. To je hodočašće imalo u sebi obilježje višestrukih jubileja, od proslave tisućutristote godišnjice prvih veza svete Stolice i hrvatskoga narada, pa tisuću godina Gospina svetišta od Otoka, te 750 godišnjice smrti sv. Franje Asiškog. Tako je i sam put bio intoniran: preko Ravene i Asiza u Rim.

Sva je Umbrija oživjela pred nama. Subasio, Asis, Perugia, Gubbio, Alverna, sve je to najedamput počelo na svoj način svjedočiti o velikoj vatri ljubavi koja je jednom buknila u tom pitomom i lijepom kraju, ustali su pred nama i Franjo sa svojim prvim drugovima, i Klara, i biskup Guido, i umbrijski plemići, i gubijski vuk, i ribe iz Riminija.

Euharistijsko slavlje u Porcijunkuli bio je svojevrсно doživljaj Franjine karizme, što je sve dalo ton daljnjem našem putu. Napunjeni Franjinim duhom, poletjeli smo Rimu sa onim zanosom kojim je Franjo oduševljavao svoju braću, kad je odlazio Papi moleći priznanje i blagoslov za svoje djelo.

Rim, taj čudni grad svijeta. Centar najveće duhovne institucije svijeta, parnas Duha, ali u isto vrijeme i prljavi grad moralne bijede i truleži. No, nas to nije zanimalo, mi smo išli da se u tom, za nas kršćane-katolike, svetom gradu susretnemo s Petrom, sa vikarom Kristovim, sa Crkvom, koja tu ima svoje čudesno stjecište i to ne samo ovozemaljsko. Tu se u nekakvoj divnoj simbiozi susreću Crkva na zemlji sa onom u slavi. Ne samo po tome što je tlo ovoga grada zalila tolika svjedočka, mučenička krv, ne samo zato jer je ovaj grad bio svjedokom tolikih divnih svjedočanstava života i djelovanja tolikih svetaca, ne samo zato jer su svi najistaknutiji sinovi Crkve bili u duhovnoj vezi sa ovim mjestom i Crkvom u njemu, a ona je priznavala i kanonizirala njihovu svetost i njihova djela. Samo onaj, tko je zatvorio svoje srce, ne može osjetiti da se tu osjeća jedan izvanredan život, jedna izvanredna Prisutnost. I mi smo je osjetili, mi smo je susreli. Susreli smo Onoga radi kojega smo i išli, Isusa, koji nam je, po Crkvi, darovao blaženičku - svjedočku aureolu sinu našega naroda, davši nam time hrabrosti da se i mi bacimo u avanturu življenja Evandjelja po uzoru našega Leopolda Bogdana Mandića! Tako smo i proživjeli te, za sve nas, nezaboravne dane. Nismo se prevarili: susreli smo Isusa, susreli Crkvu i osjetili njegovu preobražajnu snagu, koju smo u povratku komunicirali jedni drugima.

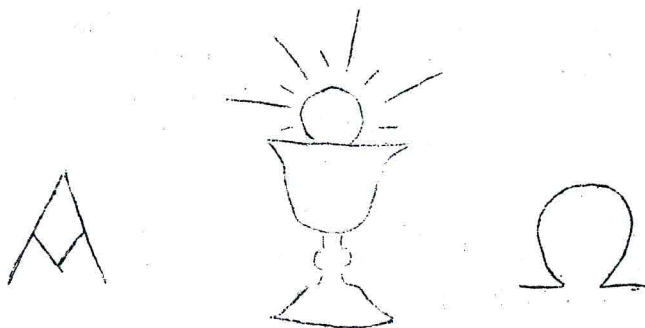
Vrhunac našega puta bila je Misa sa svetim Ocem. Na nju smo se spremali, kako ćemo u Papi vidjeti Isusa i ljubiti Isusa, jer je to pravi smisao štovanja Pape. Naša predstavница, koja je svetom Ocu imala predati dar, ponijela je na oltar srca ne samo nas

tamo prisutnih, nego svih vjerujućih i nevjerujućih, koji žive na prostorima naše domaće Crkve i Crkve Božje rasijane po cijelom svijetu. A predstavnik, koji je u ime nas primio pričest iz Papinih ruku, ponio je u svom srcu svih nas!

Ne da se taj doživljaj staviti na papir, Nezaboravan prizor kada Papa u ime Isusovo, tj. Isus po Papi govori: ovaj Leopold Bogdan Mandić, skromni kapucin, sin tog plemenitog hrvatskog naroda, je svet-blažen; častite ga i nasljeđujte njegov izvanredni primjer! Slijedite njega, na čije su se svetačko srce savijale tolike duše okovane grijesima, njega, koji je trunuo u evandjeoskom smislu riječi za stvar jedinstva svih onih koji povjerovali su u Evandjelju, osobito onima iz slavenskih naroda!

Opojeni tom stvarnošću vraćali smo se kući na krilima istinskog kršćanskog oduševljenja, meditirajući o Božjim darovima koje primismo. Tako, eto, čudesno divno proživjesmo te milosne dane, koji će za mnogoga od nas biti od presudnog zhačaja za naš kršćanski rast u Kristu Isusu! Kako je divan Bog u svetima svojim!

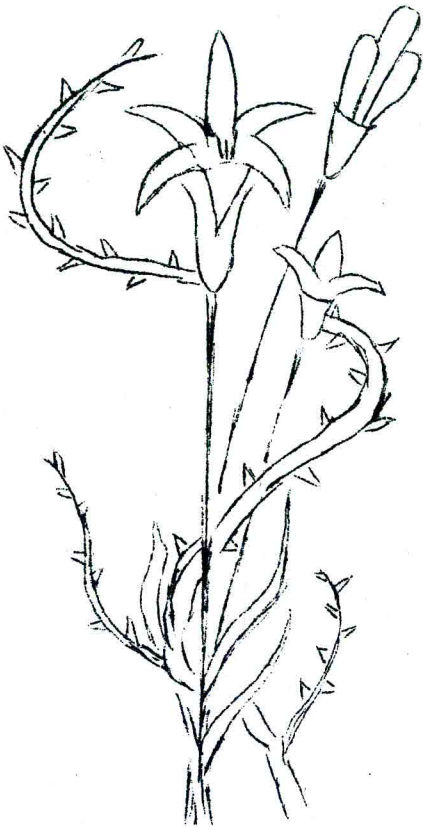
Lazar Ivan Krmpotić

ZAHVALA

Čitaonica našeg lista obogaćena je nedavno novom količinom knjiga. Dobili smo ih od Franjevačkog sjemeništa u Sinju. Sjemeništarci i sami izdaju vlastiti list "Žarište", pa kako su doznali za "Horizonte", pozvali su nas na suradnju - razmjenu listova. Poslali smo im zadnja dva broja, a oni su nas iznenadili i obradovali odgovorom: pored dva broja "Žarišta", poslali su nam čitav paket knjiga - razmatranja, pripovjedaka, zbirke pjesama i sl.

Uredništvo najsrdačnije zahvaljuje na ovom lijepom daru.

U SPOMEN MARGITI GAUS

Prije nešto više od dva mjeseca ispratili smo našu susestru u vjери, Margitu Gaus, na njen put kojim je krenula u susret Gospodinu. Okupljeni znanci su na njezinu u kopu šutke prisuštvováli obredu, osjećajući svaki na svoj način, da je iz naše sredine otišla jedna neobična, ali duboko vjerna duša. Isto onako šutke su se i razišli, udubljeni u misli, pokušavajući odgonetnuti što je, zapravo, ono što je značajno u životu pokojnice.

Ma koliko razmišljali, ne bismo se mogli sjetiti nekih velikih poteza Margite Gaus. Nije to bio njezin put. Nakon što su joj roditelji umrli, a osobito nakon gubitka i brata svećenika, kojega je neobično ljubila, ova žena i inače labilne psihičke, ali i krhke tjelesne gradje, nije više mogla u potpunosti vladati sobom, živjeti, po ljudsku sudu, "normalno". Unatoč tog svog nedostakka, kojega je bila svjesna, nikada nije propuštala priliku da učini koje dobro djelo, uvijek je željela biti vjerna, biti u blizini Isusovoj. Redovito je, skoro svakodnevno, prisustvovala svetoj Misi, primala Sakramente.

Preko dana uvijek smo ju mogli vidjeti kako nekud žuri ulicama, uvijek nekim zadatkom, za koji je smatrala da ga treba obaviti. Redovito je obilazila starije i bolesne osobe, razgovarala sa njima, pomagala im u spremanju kuće. Upravo zahvaljujući tim njezinim obilascima, župnik je uvijek zano tko je bolestan, tko je u bolnici, kome treba ići podijeliti Sakramente. Kada su je poneki zbog njezine naravi izbjegavali, ipak je uspijevala razgovarati sa bolesnima, pripremiti ih za ispovijed i pričest.

Moramo pomenuti još jednu Margitinu aktivnost. Znala je, naime, da se poništene poštanske marke, putem misijskih centrala, sabiraju u korist misija. Zato je, u toku svojih obilazaka, gdje god je stigla, sakupljala takve marke i donosila ih u župni stan. Za života je, možemo reći bez pretjerivanja, sakupila nekoliko desetina tisuća maraka, što je, svakako, ne mali doprinos s njezine strane.

Tako je, eto, tim sitnim djelima ljubavi, zrno po zrno, pripravljala svoj udio na gozbi Kralja Jaganjca. Zbog njenih ograničenih mogućnosti mislili bismo možda da nije u stanju nešto značajno doprinijeti Crkvi. Međutim, upravo u skladu sa tim mogućnostima, ona je našla najispravniji put da svojim životom svjedoči Evandjelje, svjedoči Krista, i da na taj način i nama pokaže, da pred Bogom nitko nije nevažan. Svoje skromne talente je sigurno s obilastim kamatama vratila Gospodaru.

U SLUŽBI EVANDJELJA

Medju onima koji u zabačenim krajevima Makedonije nastoje širiti Riječ Božju, ali i prosvjeđivati taj siromašni narod, nalaze se i sestre Euharistinke. To je mali, relativno mladi red. Osnovan je u Solunu 1889. godine, a danas u Makedoniji živi i djeluje trinaest sestara a imaju i šest kandidatica, koje će uskoro dati zavjete.

Kada je, krajem prošloga stoljeća, lazarist Josip Aloatti došao iz Torina kao misionar u tadašnju Makedonije, zatekao je veoma bijednu sliku. Svećenika nije bilo, narod, koji je stoljećima bio pod turskom vlašću, bio je jako zaostao, krajnje bijedan, kako materijalno, tako i duhovno, crkveni objekti su bili zapušteni ili napušteni. Za ilustraciju pomenimo samo da je naišao i na takve primjere, gdje su Presveto pohranjivali u kutiji od šibica, tako da se nije niti znalo što je to.

U takvoj situaciji Aloatti je vidio da je nužno nešto hitno poduzeti. Za prvu priliku pozvao je svoju sestru, da mu pomaže u radu. Evrozija Aloatti je, da bi što potpunije mogla vršiti zadaću koju je primila, odlučila postati redovnicom. Bila je u novicijatu kod sestara Milosrdnica sv. Vinka. Vidjela je, međjutim, da u tom redu ne može djelovati tako široko i praktično, zato je, zajedno sa bratom, osnovala novi ženski red.

Sestre koje su tako okupili oko sebe, potjecale su uglavnom iz makedonskog naroda. Otvorile su škole, sirotišta, i prionule na posao. Poučavale su i djecu i odrasle, i to ne samo u vjerskom, nego u svakom pogledu. Pored toga posebno su poticale na štovanje presvete Euharistije, poukama, kao i čestim klanjanjima pred Presvetim. Zbog toga su i usvojile naziv sestre Euharistinke.

Nakon II svjetskog rata, kada su konačno povučene granice, ss. Euharistinke su ostale u Bugarskoj, sa izuzetkom tri sestre koje su bile u kući na samoj tromeđi Bugarske, Grčke i Jugoslavije. Te sestre su već starije, tako da je njihovo djelovanje bilo opale. Jedna od njih živi i danas, u dubokoj starosti od 96 godina.

1963. godine iz Bugarske je došla s. Margarita, sa zadatkom da na neki način oživi i obnovi ogranak u Jugoslaviji. Pri tom poslu pomogao je i naš župnik. Već nakon dvije godine, pošto su završile osnovnu školu, šest se kandidatica javilo u red. Unatoč materijalnim nevoljama, koje ih još i dan danas prate, sa punim pouzdanjem u Boga krenulo se naprijed.

Danas su ss. Euharistinke u Makedonije smještene u četiri kuće, od kojih je provincijalna u Djevdjeliji. I dalje vrše svoju službu poučavajući, a i pomažući pri župama, oko uredjenja crkava i župnih stanova.

U provincijalnoj kući imaju i vlastitu kapelicu, koju sada treba obnoviti i proširiti, međjutim, to nisu u mogućnosti zbog nedostatka materijalnih sredstava. Sjetimo se, zato, svojim molitvama kao i priložima ovih vrijednih radnica u vinogradu Božjem.

J.M.

NAŠI POKOJNICI

Rudolf CSERVENYI	+ 22.4.	Stjepan ELOR	+ 16.5.
Josip BALÁZS	+ 29.4.	Josip KOVÁCS	+ 22.6.
Margarita GAUS	+ 29.4.	Katarina TURI	+ 29.6.
Rozalija MÓRIC	+ 7.5.		

VIJESTI I OBAVIJESTI

HODOČAŠĆA U MARIJANSKOJ GODINI

U okviru Marijanske godine, 25. travnja u Solin su hodočastili vjernici šibenske biskupije na čelu sa svojim biskupom J. Arnerićem. Tim hodočašćem od preko 1500 sudionika započeo je niz hodočašća naših biskupija povodom dvostrukog jubileja Crkve u našoj zemlji. Nakon dva tjedna, 9. svibnja, Gospi od Otoka hodočastili su otočani sa Hvara, Visa i Brača. Niz biskupijskih hodočašća nastavili su, zatim, 16.V. vjernici zadarske biskupije, 23.V. riječko-senjske nadbiskupije i porečko-pulske biskupije, 30.V. istočni dio zagrebačke nadbiskupije - Slavonija i Baranja, te Grkokatolici hrvatskog dijela križevačke biskupije, a 20.VI. djakovačke biskupije.

Uz svako od ovih biskupijskih hodočašća dolazile su i manje skupine hodočasnika - redovnica, bogoslova, ili vjernika pojedinih oblasti. Svi su se oni našli na okupu pod jednim znakom: znakom obnove vjere i krsnih zavjeta. Čuli su se tu različiti govori, različita narječja, a sve se to slivalo u jednu zajedničku pjesmu i molitvu, kao divni odraz čvrstog jedinstva u bogatoj raznolikosti.

PRVA PRICEST

U nedjelju 27. VI. ove godine naši najmladji su imali svoje slavlje. Toga je dana dvadeset četvero djece pristupilo prvoj svetoj Pričesti. Prvopričesnici su se okupili u župnom stanu, odakle je krenula povorka svečano odjevenih dječaka i djevojčica na sv. Misu u 10 sati. Pošto su se pričestili pod obje prilike, slavljenici su prigodnim recitacijama zahvalili Isusu što je došao u njihova srca. Nakon Mise bili su oni i njihovi roditelji župnikovi gosti na maloj zakusci.

GODISNJICA IZBORA PAPE

30.VI. ove godine navršilo se 13 godina od kada je Papa Pavao VI preuzeo pastirsku službu. Već od samog imenovanja primio je na se veliku obavezu: II Vatikanski koncil bio je u najvećem jeku. Sa potpunom predanošću primio je zadaću da nastavi veliko djelo obnove Crkve, koju je započeo njegov prethodnik, Ivan XXIII. Možemo reći da je sa uspjehom obavljao i obavlja svoju službu. Sjetimo se, između ostalog, da su u prvim godinama njegove službe, 1966. godine, ponovno uspostavljeni diplomatski odnosi između naše zemlje i Svete Stolice. Gornjen neprekidnom skrbi za povjerenost mu stado, kao i za sav svijet, Pavao VI je, nakon dugo vremena, prvi papa koji napušta Italiju, te poput svog velikog zaštitnika sv. Pavla apostola, odlazi u razne krajeve svijeta u misiji mira i ljubavi, kao suvremeni apostol naroda.

Ove godine, kada Papa Pavao VI slavi trinaestu godinu službe na Petrovoj Stolici, a hrvatski narod tri-

VIJESTI + OBAVIJESTI + VIJESTI + OBAVIJESTI + VIJESTI + OBAVIJESTI

GODISNJICA
IZBORA
PAPE

naesto stoljeće vjernosti toj istoj Stolici, neka nam lik Svetog Oca bude posebno pred očima, sjetimo se njegovih potreba i nastojanja, i pratimo ga svojim molitvama u budućem životu i radu za Kraljevstvo Božje.

PAPIN
PREDSTAVNIK
U SOLINU

Naši su biskupi pozvali sv. Oca Pavla VI. da bi 12. rujna ove godine u Solinu prisustvovao završnim svečanostima Marijanske godine, koja se slavi u povodu 1300 godina kršćanstva u Hrvata i 1000 godina prvog Marijanskog svetišta na ovom području. Sveti Otac je u odgovoru obavijestio da neće moći lično prisustvovati na ovoj svečanosti, ali će biti prisutan njegov osobni predstavnik. Prema vijestima iz katoličkog tiska, bit će to naš kardinal Franjo Šeper.

GOSTI NA
ZAVRSNIM
SVEČANOSTIMA
MARIJANSKE
GODINE

Na završne svečanosti Marijanske godine u Solinu, organizatori su pozvali veći broj biskupa i kardinala iz inozemstva. Do sada su od pozvanih neki već potvrdili da će poziv prihvatiti. Na svečanosti će se, tako, pojaviti kardinal Paolo Bertoli iz Rima, kardinal König iz Beča, kardinal Marty iz Pariza, nadbiskup Etchegaray, predsjednik BK Francuske, te nadbiskup Henryk Gulbinowicz sa delegacijom od još četiri biskupa iz Poljske.

KRIZMA -
NOVI
DUHOVI

11. srpnja naša župa slavi novi blagdan Duhova. To je dolazak Duha Svetoga na našu mladu braću koja će ga primiti polaganjem biskupovih ruku u sakramentu sv. Potvrde. Blagdan je to i za te mlade ljude, koji se time uključuju u život Crkve kao njeni punoljetni građani, a i za nas koji ih prihvaćamo, i koji pred njima treba da posvjedočimo svoju punoljetnost.

O značaju ovoga slavlja za same krizmanike a i za sve nas, opširnije pišemo u uvodniku ovoga broja pod naslovom "Duhovi naše župske zajednice".

+ + + - - + + +

- - -
- - -
- - -

VIJESTI I OBAVIJESTI

HODOČAŠĆA U MARIJANSKOJ GODINI

U okviru Marijanske godine, 25. travnja u Solin su hodočastili vjernici šibenske biskupije na čelu sa svojim biskupom J. Arnerićem. Tim hodočašćem od preko 1500 sudionika započeo je niz hodočašća naših biskupija povodom dvostrukog jubileja Crkve u našoj zemlji. Nakon dva tjedna, 9. svibnja, Gospi od Otoka hodočastili su otočani sa Hvara, Visa i Brača. Niz biskupijskih hodočašća nastavili su, zatim, 16.V. vjernici zadarske biskupije, 23.V. riječko-senjske nadbiskupije i porečko-pulske biskupije, 30.V. istočni dio zagrebačke nadbiskupije - Slavonija i Baranja, te Grkokatolici hrvatskog dijela križevačke biskupije, a 20.VI. djakovačke biskupije.

Uz svako od ovih biskupijskih hodočašća dolazile su i manje skupine hodočasnika - redovnica, bogoslova, ili vjernika pojedinih oblasti. Svi su se oni našli na okupu pod jednim znakom: znakom obnove vjere i krsnih zavjeta. Čuli su se tu različiti govori, različita narječja, a sve se to slivalo u jednu zajedničku pjesmu i molitvu, kao divni odraz čvrstog jedinstva u bogatoj raznolikosti.

PRVA PRICEST

U nedjelju 27. VI. ove godine naši najmladji su imali svoje slavlje. Toga je dana dvadeset četvero djece pristupilo prvoj svetoj Pričesti. Prvopričesnici su se okupili u župnom stanu, odakle je krenula povorka svečano odjevenih dječaka i djevojčica na sv. Misu u 10 sati. Pošto su se pričestili pod obje prilike, slavljenici su prigodnim recitacijama zahvalili Isusu što je došao u njihova srca. Nakon Mise bili su oni i njihovi roditelji župnikovi gosti na maloj zakusci.

GODISNJICA IZBORA PAPE

30.VI. ove godine navršilo se 13 godina od kada je Papa Pavao VI preuzeo pastirsku službu. Već od samog imenovanja primio je na se veliku obavezu: II Vatikanski koncil bio je u najvećem jeku. Sa potpunom predanošću primio je zadaću da nastavi veliko djelo obnove Crkve, koju je započeo njegov prethodnik, Ivan XXIII. Možemo reći da je sa uspjehom obavljao i obavlja svoju službu. Sjetimo se, između ostalog, da su u prvim godinama njegove službe, 1966. godine, ponovno uspostavljeni diplomatski odnosi između naše zemlje i Svete Stolice. Gornjen neprekidnom skrbi za povjerenost mu stado, kao i za sav svijet, Pavao VI je, nakon dugo vremena, prvi papa koji napušta Italiju, te poput svog velikog zaštitnika sv. Pavla apostola, odlazi u razne krajeve svijeta u misiji mira i ljubavi, kao suvremeni apostol narodâ.

Ove godine, kada Papa Pavao VI slavi trinaestu godinu službe na Petrovoj Stolici, a hrvatski narod tri-

BISKUPIJSKO HODOČASĆE U SOLIN

U nizu biskupiskih hodočašća u Solin, naša biskupija će se u ovom svetištu pojaviti 8.VIII. ove godine. Organizatori hodočašća predvidjeli su dvije verzije puta za naše vjernike, i to:

PRVA VERZIJA: Od 5.VIII. do 11.VIII. Programom je predvidjeno da ovo budu svojevrsne "duhovne vježbe na točkovima", a obuhvaća posjete gotovo svim većim marijanskim svetištima u zemlji. Cjelokupni trošak prijevoza sa dva polupansiona iznosi 900,00 din.

DRUGA VERZIJA (SKRACENA): 7.VIII. subota. Polazak rano ujutro, autobusima preko Tuzle, Kladnja, sa zaustavljanjem u svetištu Majke Božje u Olovu. Nastavak puta: Sarajevo, Mostar, Metković, Makarska. Navečer uključenje u zajednički program sa učesnicima prve verzije.

8.VIII., nedjelja. Put u Split i Solin. U Solinu obilazak kršćanskih starina, zajednička sv. Misa u 11 sati. Popodne odlazak u Sinj, kratka Marijanska služba.

9.VIII., ponedjeljak. Nakon Marijanske službe noćnom vožnjom polazak kući. Moguća zajednička Misa u Djakovu ili Bijelom Aljmašu. Kući se stiže prije podne. Cijena prijevoza je 350,00 dinara.

ZAINTERESIRANI ZA BILO KOJU OD OVIH VERZIJA, MOLIMO DA SE JAVITE NAJKASNIJE DO 18. VII. OVE GODINE, U ŽUPNOM UREDU, ŽUPNIKU ILI CASNIM SESTRAMA!

EGYHÁZMEGYÉNK ZARÁNDOKLATA SOLINBA

A püspökségi zárandoklatok sorában a mi egyházmegyénk VIII. 8.-án jelenik meg Solinban a Gospa od Otoka Mária-kegyhelyen. A zárandoklat szervezői az útnak két változatát dolgozták ki:

ELSO VÁLTOZAT: VIII. 5.-től 11.-éig. Az utat úgy tervezték, hogy ez magafajta "lelkigyakorlat a kerekeken" lesz. Útközben minden jelentősebb Mária-kegyhelyet meglátogatnak. Az út ára, két helyen félpanzióval, 900,00 dinár.

MÁSODIK VÁLTOZAT (ROVIDITETT): VIII. 8., szombat. Indulás kora reggel autobuszokkal, Tuzlán és Kladanjon keresztül, útközben megállás az Olovo-i Mária-kegyhelyen. Az út folytatása: Sarajevo, Mostar, Metković, Makarska. Este bekapcsolódás a közös műsorba az első változat részvevőivel együtt.

VIII. 8., vasárnap: Irány Split és Solin. Solinban az ókeresztény emlékek megtekintése, majd 11 órakor közös szentmise. Délután az utat Sinjbe folytassuk, ahol rövid Mária ájtatosságot tartunk.

VIII. 9., hétfő. Az ájtatosság után az éjjel folyamán haza indulunk. Közös szentmise Djakovon vagy Almáson. Az út hétfőn délelőtt fejeződik be, ára 350,00 dinár.

AZ ÉRDEKELTEKET KÉRJÜK HOGY JELENTKEZZENEK LEGKÉSŐBB VII. 18.-AIG A PLÉBÁNIAHIVATALBAN A PLÉBÁNOSNÁL VAGY A NOVERÉKNÉL!

Odmor i razmorda

K R I Ž A L J K A

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10			11			12
13		14		15			16
17	18				19	20	
21			22	23		24	
25		26			27		28
	29						
30	31	32				33	
	34	35	36			37	
38	39	40			41		42
43	44				45		46
47			48			49	
50		51			52		
	53		54		55		
56			57			58	

VODORAVNO: 2.- nesreća, 9.- zaton, zaljev, 11.-grad na Savi, 13.-uzvik, 14.-mađjarsko m. ime, 16.-Subotica, 17.-mjesto stanovanja, 19.-Spasitelj, 21.-bašta, 22.-latinska zamjenica, 24.-šahovski izraz, 25.-dva slova, 26.-muzej u Madridu, 28.-Niš, 29.-naš novi blaženik, 30.-rijeka u Austriji, 32.-okomite, 33.-uzvik negodovanja, 34.-uzdah, 36.-KIC, 37.-narodna republika, 39.-zloća, 43.-uzvik pri skoku, 45.-jedan naziv za Noevu ladju, 47.-dici pristaništa, 48.-jadranski otok, 49.-stanovnik Aonije, 50.-naša rijeka, 52.-organski kem.spoj, 53.-kemijski element, 55.-sat, čas, 56.-starozavjetni pravednik, preživio potop, 57.-sužanj, 58.-mjesto kod Novog Sada.

OKOMITO: 1.-treća božanska osoba, 2.-prijedlog, 3.-polet, 4.-veo feredža, 5.-kukac sličan pčeli, 6.-bivši brazilski nogometaš, 7.-prvak, 8.-nauka o zvuku, 10.-organj, 12.-grad u Egiptu (brana!), 15.-prvo pristupanje k stolu Gospodnjem, 18.-konj, 20.-Sremska Mitrovica, 22.-mirna, pitoma, 23.stanovnici Edoma, 26.-domaća životinja (kajk.), 27.-uzvik toreadora,

31.-italijanska negacija, 33.-drevni grad u Kaldeji (M.Azija), 35.-kruh kojim se pričješćujemo, 37.-svežanj, snop koji se može jednom rukom ponijeti, 38.-krsno ime našeg novog blaženika, 40.-Pančevo, 41.-natrij, 42.-prezime našeg novog blaženika, 44.-dvoje, 46.-KOI, 51.-Mostar, 52.-mjera za površinu, 54.-komedija B.Nušića, 55.-mjesto u Srbiji.

(J.)

Majka: Nemoj tići dijete, nije pedagoški.

Otac: Ma kakva pedagogija! Batinina je iz raja izašla!

Sin: Jeste, a da je valjala, ostala bi u raj!

V e d e r i

K u t a k